



הממונה על המשמעת

תיק מס' 85/25

דיון משמעתי – בהעדר התייצבות

בעניין הסטודנטיות XXX ו XXX מבית ספר לכלכלה

נגד הסטודנטיות הוגשה קובלנה משמעתית. על פי הנטען, הסטודנטיות הגישו עבודה חלופית לבחינה בקורס בקורס "תכנות VBA", העבודות היו זהות, לא נעשו על ידן ובניגוד להנחיות המטלה. הסטודנטיות הואשמו בעבירות על סעיף 12.4 ו- 12.6 לתקנון המשמעת.

1. זימון לדיון נשלח לסטודנטיות ביום 17.11.25 ובו נמסר על מועד הדיון ביום 25.11.25

2. ביום 24.11.25 – יום לפני הדיון – הועברה לממונה על המשמעת הודעה מטעם הסטודנטית בזו הלשון:

ראיתי כי הוזמנתי לדיון משמעתי ב25/11.
לצער, אני וXXX לא נוכל להגיע לדיון כיוון שאנחנו נהיה בחול.
אבקש לדחות את הדיון למועד אחר.

תודה רבה,
XXX

3. במענה לבקשת הדחיה עניתי:

שלום,
הדיון קבוע למחר. הבוקר התקבלה הודעה מטעם הסטודנטיות כי לא יוכלו להופיע בגלל שהן בחו"ל.
כדי שאדון בבקשת הדחיה, אבקש להמציא באמייל בדחיפות את כרטיסי טיסה של הסטודנטיות עם מועד רכישה.
עד שלא יועבר החומר לבית הדין, לא אדון בבקשת הדחיה.

4. הסטודנטית XXX שלחה באמייל חוזר:

"היי,

מצ"ב כרטיסי הטיסה שלנו.

פספסנו את המייל הראשוני, והדיון נקבע בלי תיאום ובלי לוודא שאפשר עבורנו להתייצב.
בתאריך זה אנחנו בחו"ל, ולכן מבקשות דחייה.

בברכה,

XXX ו XXX."

לאמייל צורפו צילומי מסך טלפון של שני כרטיסי טיסה ללרנקה על שם הסטודנטיות לתאריך 24.11.25 בשעות הערב. לא צורפה אסמכתא על התאריך בו הוזמנו הכרטיסים, כנדרש.

5. חזרתי והבהרתי לסטודנטית XXX שעל מנת שאדון בבקשת הדחיה, עליה לשלוח אסמכתא לגבי מועד רכישת הכרטיסים. **הסטודנטית לא שלחה את התאריך בו הוזמנו כרטיסי הטיסה.** תשובתה להלן:

אשמח לקבל את החלטת בין הדין בעניין וכמובן שאני אשלח במידת הצורך.

אינני מרגישה בנוח בטון של השיח ובהתנהלות מולי- מול בן אדם פרטי שלא עשה דבר. אני מרגישה ששפטתם אותי כבר ואינכם רוצים לשמוע באמת את טענותיי. ללא הסנגוריה כרגע אין לי שום כוונה להגיע באופן אישי לדיון שכן זאת זכותי המלאה לקבל אותה מטעם המכללה. ברגע שהסנגוריה תחזור אלי, אעדכן אתכם על מנת שנוכל להמשיך בתהליך ולקבוע מועד חדש לדיון.

6. בתשובה זו העלתה הסטודנטית טענה חדשה כי אינה מתכוונת להגיע לדיון לא רק מפני שהיא בחו"ל אלא גם משום שהיא מעוניינת בייצוג משפטי והסנגור שפנתה אליו מטעם האגודה לא מייצג אותן יותר. שלחתי לסטודנטית החלטה כדלקמן:

"ככל שלא תספקי אישור על מועד רכישת כרטיסי הטיסה, לא אדון בבקשת הדחיה. ולפיכך עליך להתייצב לדיון ביום 25.11 ולהסביר לבית הדין מה עשיתן כדי לקבל ייצוג משפטי. מכיוון שאתן בחו"ל, ישלח לכן קישור לזום לשעה 10 בבוקר ותינתן לכן האפשרות להציג את עמדתכן"

7. ביום 25.11.25 התכנס בית הדין בהתוועדות חזותית לדון בתיק. הסטודנטיות לא התחברו לקישור שנשלח להן על ידי התובע ב 24.11.25.

8. נקודת המוצא בדיונים המשמעתיים היא הזכות להשמע של הנילון. עם זאת, **זכות הנילון להישמע** אינה מוחלטת. אם סטודנט קיבל הזמנה כדן ולא התייצב – ניתן לקיים את הדיון בלעדיו.

9. סעיף 8(6) לתקנון מורה בנסיבות אלו:

(6) דיון בתלונה יכול שיתנהל בהיעדר הנילון אם זה לא יופיע במועד שנקבע – מבלי שיצביע על טעם מיוחד לדחיית מועד הדיון.

(א) נתקיים דיון שלא במעמד הנילון, בנסיבות כמתואר בסעיף 8.6, יהיה בית הדין למשמעת רשאי ליתן כל החלטה או פסק דין אף שלא בפני הנילון.

(ב) ניתנה החלטה שלא בפני הנילון, ימציא לו מזכיר רשויות השיפוט עותק ממנה והנילון יהיה רשאי לעתור לביטולה תוך שבעה ימים מהמועד שבו יקבל את עותק ההחלטה.

(ג) העתירה תתברר בפני בית הדין למשמעת שיהיה מוסמך לבטל את החלטתו או לשנותה מטעמים מיוחדים שיירשמו.

10. במקרה המדובר, שוכנעתי שנמסרה בהתאם לתקנון הודעה לסטודנטיות על מועד הדיון. בהתכתבות עם XXX היא הודתה שפנתה לסנגור מהאגודה והוא "לא מייצג אותן". טענה זו עומדת בסתירה לטענה הראשונית כי "המייל הראשון התפספס".

11. עוד שוכנעתי שההזמנה לדיון נמסרה לסטודנטיות בהתאם לתקנון לפחות 7 ימים למראש. כפי שצויין לעיל, ההזמנה נושאת את התאריך 17.11 ומועד הדיון נקבע ל- 25.11.

12. לא שוכנעתי שיש טעם מוצדק לדחיית הדיון. למרות שביקשתי לקבל אסמכתא על תאריך רכישת כרטיסי הטיסה, הסטודנטית סירבה לשלוח אסמכתא בעניין. לפיכך לא דנתי בבקשת הדחיה ולא אישרתי דחייה של המועד. אוסיף שלאור תגובת הסטודנטית התעורר אצלי חשד שהכרטיסים נרכשו **לאחר** משלוח ההזמנה לדיון, על מנת "לייצר" סיבה לא להופיע.

13. נוכח העובדה שבקשת הדחייה לא התקבלה, ולא סופקה סיבה מוצדקת לכך שהסטודנטיות לא עלו לדיון בזום (בהינתן טענתן שהן בחו"ל), החלטתי לפעול לפי סמכותי מכוח 8 (6) לתקנון המשמעת ולקיים את הדיון בהעדרן.
14. בדיון הציג התובע את מסכת העובדות שמקימה לטענתו עבירה לפי סעיפים 2.4 ו-12.6 לתקנון. מתרגל הקורס מר אסף הללי העיד מטעם התביעה ומסר כי מדובר בעבודה שוות ערך למבחן, וההנחיות היו שנדרשת עבודה עצמאית כמו בבחינה ללא עזרה חיצונית כלשהי.
15. המתרגל הסביר לבית הדין כי בעבודות של XXX ו-XXX מופיע בשדות "שם מחבר ושדה שונה לאחרונה" השם: "זוהר רבה". בקבצים לא מופיעים שמות הסטודנטיות כיוצרות של הקובץ. שני הקבצים נוצרו באותה שעה. וקיים הפרש של 2 דקות בין הקבצים בשדה של "שונה לאחרונה".
16. שם הקובץ של XXX אינו זהה לשם הקובץ של XXX, אבל התוכן של הקבצים זהה. הטבלאות זהות לחלוטין. הקלטים בגליונות אמורים להיות אקראיים כל סטודנט אמור להגיש קלט שונה. אבל אצל שתי הסטודנטיות ה- FRM הוא זהה בשני העבודות. הטופס המסויים שבו קולטים נתונים גם זהה בשתי העבודות, למרות שאם היו מכינים את הקובץ באופן ידני באופן עצמאי אין אפשרות סבירה שה FRM יהיה זהה. אסף הללי גם הראה שקיימת זהות מלאה ברמת הקוד וגם מבחינת הדברים המיותרים שיש בקוד, והוא לא מצא הבדל מהותי כלשהו בין הקבצים.
17. התובע הציג לבית הדין את תגובת הסטודנטית XXX שבמרכז הטענה כי XXX "העלתה בטעות את הקובץ של XXX". לטענת הסטודנטית XXX וגם לפי תגובת הסטודנטית XXX זה הבסיס לזהות בין העבודות.
18. עד התביעה העיד כי בעיניו סביר ההסבר של הגשה בטעות של קובץ עבודה של סטודנטית אחרת. שנית, אין מענה בתגובת הסטודנטיות לכך ששם היוצר ושם משנה הקובץ אינו שמן אלא "זוהר רבה". שלישית, העובדה שהעבודה של XXX הגיע ל-XXX היא הפרה חמורה של ההנחיות בעבודה חלופית לבחינה.
19. אסף הללי העיד כי XXX פנתה אליו בווטסאפ, ואמרה שהן נמצאות על תנאי ולכן יש משמעות לכך שהן חשודות בעבירה נוספת.
20. לשאלתי ענה המתרגל כי האלמנט שיצר אצלו חשד להונאה הוא העובדה שיש זהות בין העבודות בשם מחבר ושם משנה [זוהר רבה]. זהות זו הובילה אותו לבדוק לעומק את העבודות ואז כאמור התברר לו שיש גם זהות מלאה בתוכן העבודה.
21. התביעה הביאה מסכת ראיות שמוכיחה כי הסטודנטיות הגישו עבודה חלופית זהה לבחינה בקורס, העבודה לא נעשתה על ידן ו/או התקיים לגביה שיתוף פעולה אסור בניגוד להנחיות המטלה ומתוך כוונה להונות. לפיכך התקיימו היסודות העובדתיים של עבירות לפי סעיף 12.4 ו-12.6 לתקנון המשמעת.
22. התובע ביקש להשית את הסטודנטיות בגין עבירה זו את העונש המקובל בתקנון, משמע: פסילת הקורס, פסילת המבחן, הרחקה לשנה בפועל מהלימודים והרחקה על תנאי.
23. התובע ידע את בית הדין כי במאי 2025 נחתם הסכם טיעון עם הסטודנטיות על הרשעה לפי סעיף 12.4 ו-12.6 לתקנון המשמעת. אחד מרכיבי העונש בהסדר הטיעון הוא הרחקה על תנאי

לשנה והתנאי שהסטודנטיות לא יעברו עבירת משמעת נוספת בה הורשעו במהלך שלש שנים. במקרה זה מדובר בעבירת משמעת נוספת שנעברה כחצי שנה לאחר הסדר הטיעון. לפיכך ביקש התובע להפעיל את העונש על תנאי.

24. הובא לידיעתי שהסטודנטיות נמצאות לקראת סיום לימודיהן, אולם אני מוצאת שהנסיבות של המקרה חמורות ביותר. הסטודנטיות הודו בעבירת הונאה במאי 2025 וחזרו לסורן בנובמבר 2025. לאור כך אני מוצאת שיש סיבה מוצדקת להפעיל את העונש על תנאי.

25. אני קובעת כי עונשן של הסטודנטיות יהיה **במצטבר** כדקלמן:

א. פסילת העבודה חלף בחינה בקורס בקורס "תכנות VBA",

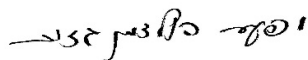
ב. פסילת הקורס בקורס "תכנות VBA",

ג. הרחקה **בפועל** מהלימודים לשנתיים. ההרחקה תתחיל מסמסטר א' תשפ"ו ותסתיים בסמסטר קיץ תשפ"ז.

ד. רישום העונש בגיליון הציונים לתקופת ההרחקה.

ניתן היום 26.11.25

זכות ערעור תוך 15 ימים.



פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת